किंचदाशार्हादिषुत्वया यःस्वमाययास्नेहपाशःप्रसारितः सत्वयैवात्मतत्त्वज्ञानशस्त्रेणवृक्णः छिन्नः ॥ ३९ ॥ एवंयद्यपित्वयाबद्धकृतंतथाऽप्ये तावत्प्रार्थयेइत्याह नमोऽस्त्विति अनुशाधिअनुशिक्षय अनुशासनीयमाह यथेति मुक्तावप्यनपायिनी ॥ ४० ॥ तदुक्तमोमित्यंगीकृत्य तथा ऽपिमयादिष्टोलोकसंग्रहार्थमेतावत्कुर्वित्याह गच्छेति आदिष्टोनियुक्तः ॥४१॥ स्नानादेःपूर्वमेवमत्पादंतीर्थोदकभूतायाअलकनंदायागंगाया ईक्षया वसानःपरिदधानः ॥४२॥ द्वंद्वमात्राणांशीतोष्णादिविषयाणाम् सुशीलःआर्जवादिस्वभावः॥४३॥तेत्वयाविविक्तंसुविचारितम् तिस्रस्त्रि गुणात्मिकागतीरतिक्रम्य ॥ ४४ ॥ हरिमेधसा संसारंहरतिमेधायस्यतेनश्रीकृष्णेन अद्वंद्वपरोऽपिसुखदुःखविनिर्मुक्तोऽपि अपक्रमेनिर्गमनसम

वृक्णश्चमेसुदृढःस्नेहपाशोदाशार्हवृष्ण्यंधकसात्त्वतेषु ॥ प्रसारितःसृष्टिविवृद्धयेत्वयास्वमाययात्द्यात्म सुबोधहेतिना ॥ ३९ ॥ नमोस्तुतेमहायोगिन्प्रपन्नमनुशाधिमां ॥ यथात्वच्चरणांभोजेरतिःस्यादनपायि नी ॥ ४० ॥ श्रीभगवानुवाच गच्छोद्धवमयादिष्टोबदर्याख्यंममाश्रमम् ॥ तत्रमत्पादतीर्थोदेस्ना नोपस्पर्शनैःशुचिः ॥ ४१ ॥ ईक्षयाऽलकनंदायाविधूताशेषकल्मषः ॥ वसानोवल्कलान्यंगवन्यभुक्सु खनिस्पृहः ॥ ४२ ॥ तितिक्षुर्द्वंद्वमात्राणांसुशीलःसंयतेंद्रियः ॥ शांतःसमाहितधियाज्ञानविज्ञानसंयुतः ॥ ४३ ॥ मत्तोऽनुशिक्षितंयत्तेविविक्तमनुभावयन् ॥ मय्यावेशितवाक्चित्तोमद्धर्मनिरतोभव ॥ अतिव्र ज्यगतीस्तिस्रोमामेष्यसिततःपरम् ॥ ४४ ॥ श्रीशुकउवाच सएवमुक्तोहरिमेधसोद्धवःप्रदक्षिणंतंप रिसृत्यपादयोः ॥ शिरोनिधायाश्रुकलाभिरार्द्रधीर्न्यषिंचदद्वंद्वपरोऽप्यपक्रमे ॥ ४५ ॥ सुदुस्त्यजस्नेहवियो गकातरोनशक्नुवंस्तंपरिहातुमातुरः ॥ कृच्छ्रंययौमूर्धनिभर्तृपादुकेबिभ्रन्नमस्कृत्यययौपुनःपुनः ॥ ४६ ॥

ये ॥ ४५ ॥ किंच सुदुस्त्यजः स्नेहोयस्मिन् तेनवियोगात्कातरोभीतः अतएवतंपरिहातुमशक्नुवन्नातुरोविव्हलःसन् कृच्छ्रंकष्टंययौप्राप ततश्चभ र्तृपादुकेतेनैवकृपयादत्तेमूर्ध्निबिभ्रत् अतिनिर्बंधरूपयातदाज्ञयातंपुनःपुनर्नमस्कृत्यययौ अत्रच पृष्ठतोऽन्वगमंभर्त्तुःपादविश्लेषणाक्षमइत्यादि तृतीयस्कंधोपक्रमोक्तानुसारेण बदरिकाश्रमंगच्छन् भगवतःप्रभासयात्रामुपश्रुत्य शनैःपृष्ठतोगतःसन् उपसंहृतनिजकुलंभगवंतमेकांतेदृष्ट्वात त्कालप्राप्तेनमैत्रेयेणसह पुनःकृपयाभगवतोपदिष्टंतत्त्वमाकलय्य तदाज्ञातोययाविविद्रष्टव्यम् ॥ ४६ ॥